

JÁNOSHALMI HARANGOK

Ára: 50 forint

A SZENT ANNA
EGYHÁZKÖZSÉG
HITÉLETI
KIADVÁNYA

XIII. ÉVF. 2. SZÁM

2010.
HÚSVÉT

www.szentanna.org

Húsvét öröme

Az asszonyok riadt csodálkozással szólítják a tanítványokat: "Keljetek! Feltámadt! Üres a sír! Nincs már ott!"

Igen, érdekes érzés ez... Először riadtság, félelem, majd megnyugvás, béke, öröm... Húsvét öröme, az Első Vasárnap öröme! Ez már többé nem a zsidók pászkája; ez már a keresztények húsvétja: Jézus feltámadt! S milyen érdekes! Jézus feltámadása, a világ legmegrendítőbb, a történelem egyedülálló eseménye csendben történik. Ez az Élet csendje. S éppen ez a legnagyobb esemény rá a tanú, hogy egyetlen feltámadás sem történik látványosan, hanem csendben, de megállíthatatlanul. A lelki életben is ez a törvényszerűség valósul meg. Ma is vannak nagy megtérések, de ezt nem kiáltják világgá az újságok. Az irgalmas szamaritanus ma is járja a világ országútjait, csak nem kísérik fotóriporterek. S ez a gondolat képes új optimiz-

mussal eltölteni csüggedt lelkünket ezekben az apokaliptikus időkben, amikor úgy tűnik, hogy jórészt csak halál vesz körbe minket és nem feltámadás. De hiszem, hogy nem így van, csupán tiszta szem kell hozzá, hogy meglássuk: Krisztus ma is feltámad, és itt áll közöttünk! A kérdés csak az, hogyan képzeljük el őt... Mert az igazi húsvét nem az üres sírral kezdődik, hanem amikor Jézus valami módon, titokzatosan beleszól az életünkbe. Amikor megkövesedett szívünkről lepattannak a záruk! Záruk, melyek elzárnak valakitől és bezárnak valamibe. Egy sajátos énközpontú életbe, melybe Jézust csak egyszer-kétszer engedjük be, akkor is csak életünk pereméig... Barátaim! Az igazi Húsvét ott kezdődik, ahol Jézus a zárt ajtók ellenére megjelenik közepén, életünk közepén, és így szól: "Békesség nektek!" - mert ebben a békességben maga Jézus van jelen!

Virágvasárnap

Virágvasárnap az Úr jeruzsálemi bevonulására emlékezünk. Abban az időben

sokan a nép közül ruhájukat terítették az útra, mások ágakat törtek a fákról, s eléje szórták. Ünnepeyes esemény, amely kiemeli Jézus messiási nagyságát, és öröm forrása a tanítványok számára.

A szertartás a plébánia udvarán barkaszenteléssel kezdődött, majd átvonult a nép a templomba. .

A szentmise az Ó-szövetségi olvasmányát Izajás prófétától olvastuk. Isten szolgáját üldözés éri, viszont szenvedése az Úr segítségével nyer értelmet: „Isten, az Úr megsegít, ezért nem vallok szégyent.”

A második olvasmányban szent Pál apostol himnuszt zeng Jézus engedelmességéről, aki: „mint Isten, az Isten-nel való egyenlőségét nem tartotta olyan dolognak, amelyhez

feltétlenül ragaszkodnia kell, hanem szolgai alakot öltött, kiüresítette önmagát, és hasonló lett az emberekhez.

Az evangéliumban Jézus szenvedés történetét hallottuk Rab Mihály, Madarász Attila, Jacsóne Kasziba Mária, Gaics Mihályné, Zsikla Csaba, Gyurcsik Ottó Csesznegi László és a Nagy Zsolt vezényelte Bel-Canto Énekkar közreműködésével.

Virágvasárnap valójában a Nagyhét ünnepélyes kapuja. Egy olyan nap, amelynek üzenetében és hangulatában az öröm és a fájdalom egyaránt jelen van.

Jeruzsálem kapujában Jézust királyként ünnepelték, örömrivalgásokkal fogatták, palmaágakat lengettek. Azonban néhány nap múlva ugyanaz a tömeg, ugyan olyan egyöntetűen azt kiáltja: feszítsd meg őt. Virágvasárnap valahogy az üdvösség-történetünk teljes képét rajzolja elénk. Isten ünnepélyesen felelősséget vállalt az emberért, de az ember nem ismerte fel üdvössége nagy pillanatát.

Ott állunk újra a megváltás dráma-ja előtt és eszünkbe jut, hogy Jézus szenvedés története tele van összeesküvőkkel, cinkosokkal.

Júdás elárulta őt, szent Péter megtagadta, a zsidók a rómaiak kezére adták. Pilátus pedig mossa a kezét, hogy a tömeg „feszítsd meg” kiálthasson.

Krisztus a mi vétkeinkért halt meg, bűneink lándzsája fúrta át az oldalát.

Sajnos a tömegben mi is ott vagyunk. Ott vagyunk virágvasárnap is – örömkömben pálmát lengetve. De ott vagyunk a fel-dühödött elvakult tömegben is, amikor a nép azt kiáltja nincs királyunk, feszítsd meg őt.

Jézus szenvedése tovább folytatódik az emberiség történetében, az Egyház életében. Őt üldözik és zaklatják minden elítélt és szenvedő emberben. Halálra ítéli mindenki közülünk, amikor bűneink által a keresztre kívánjuk őt.

Vajon, mi kinek az oldalán akarunk állni? Azok oldalán, akik elárulták, akik a golgotára hurcolva keresztre feszítették? A kiabáló tömegben vagyunk, vagy érteni nem tudó lélekkel távolról szemléljük őt, szeretet nélküli részvétlen magatartással?

Ne feledjük a mi hivatásunk az, hogy a megváltás fényénél lássuk önmagunkat, a világot, a történéseket. Már nem alak-talan tömeg vagyunk, hanem megváltott személyek.

Ha valamit tehetünk azt Cirenei Simon helyéről, tehetjük meg: Hordozzuk Krisztussal együtt a megváltás eszközét, vagy éppen Veronika kendőjével töröljük le a sírók könnyeit. A századossal együtt boruljunk le és valljuk meg. Ő valóban Isten Fia, az életünk szabadító Megváltója.

Gondolatok

Húsvétról és a feltámadásról...

Mindig emlékezetes marad számomra szeminarista koromból egyik professzorom vizsgakérdése: „Meg tudná mondani, mi a különbség Ábrahám és Odüsszeusz között?” Akkor még nem tudtam megmondani. Nem is értettem a kérdést! Mi köze a kettőnek egymáshoz? Úgy hangzik ez a kérdés, mintha azt kérdeznénk, mi köze Mózesnek az atomfizikához?

Aztán megértettem, elmagyarázta: Ábrahám és Odüsszeusz a kétféle gondolkodás és életfelfogás megtestesítője a világról, az élet értelméről. Egyik a bibliai, másik a pogány! Ábrahámot kiszóltja Isten Mezopotámiából, a megszokott környezetéből, biztonságából, rokonai köréből, és egy új útra vezet. Ábrahám ettől kezdve az életében mindig „előrefelé” halad, fejlődik, egyre magasabb erkölcsiségre, egyre mélyebb hitre és elköteleződésre jut. Soha nem tér oda vissza, ahonnan elindult. Mindig előre megy. Mert hisz Istennek...

Odüsszeusz szintén elindul otthonról. Hihetetlenül nagy területet bejár, tapasztalatokat szerez, kalandokban van része, élvezi az élet változatosságait, de mindezt öncélúan. Nem kötelezi el magát semmi- ben és senkinek. Mindig odébb áll, mert további kalandokat szeretne. Flörtöl és önmegvalósít különösebb cél, végső cél nélkül. Végül pedig visszatér Itakhába, oda, ahonnan elindult.

Ábrahám az életével mindig előre halad, egy végső beteljesedés felé. Odüsszeusz pedig az életével körbejár, és végül „lehull a porba, amelyből vétetett”. Ábrahám élete az örök élet felé irányul, Odüsszeuszé pedig a halál, a megsemmisülés felé.

Tegyük fel a kérdést: nemde ugyanez a két szemlélet, mint alapvető életfelfogás uralkodik ma is az emberek között? Nemde erre, mint legmélyebb gyökérre vezethe-

tő vissza minden tettünk és gondolatunk, célunk és akarásunk? E téren ábrahámi és odüsszeuszi reflexek határoznak meg bennünket, egész életszemléletünket. Amikor mi keresztények a Húsvétban gyökerező hitünkről, Jézus föltámadásáról beszélünk, és azt „hittel valljuk”, akkor tudnunk kell: mindannyian Ábrahám útját járjuk! Hisszük, hogy Isten az embert nemcsak megteremti, de vezet is valahonnan valahová: egyre magasabbra. Hisszük, hogy az Isten mindenkit egy életen keresztül tartó fejlődésre hív, ezért nem körbe járunk, mint Odüsszeusz, hanem mindig előre haladunk mint Ábrahám. Hisszük, tudjuk, hogy a halál nem visszatérés oda, ahonnan elindultunk; nem megsemmisülés. Hisszük, hogy az életünk egy végső beteljesülés felé tart, és utunk során a halál csak egy közbeeső állomás. Az Isten egy új minőségű létforma, a föltámadás felé vezet minket. Húsvéti hitünk alapját pedig Jézus Krisztusnak mintegy kétezer évvel ezelőtti föltámadása adja!

Erről írja Pál apostol: „Ha pedig Krisztus nem támadt föl, semmit sem ér a hitek. Ha csak ebben az életben reménykedünk Krisztusban, szánalomra méltóbbak vagyunk minden embernél.” (1 Kor 15, 17.19)

Mi hisszük, hogy Jézus föltámadt a halálból. Hisszük, hogy az életünk egy fejlődés és érlelődés magasabb célok és életminőségek, végső soron a föltámadás felé. Jézus óta tudjuk, hogy ez a hit immáron bizonyosság! Az odüsszeuszi út (felfogás, életszemlélet) a múltnak, az ábrahámi pedig a jövőnek záloga! Húsvétkor bealkiáltjuk a világra: „Krisztus Föltámadt! Valóban Föltámadt! Allelúja!”

Binszki József

Bizonyíték hitetleneknek

Egy multimilliomos vállalkozó sajtótájékoztatót tartott, ahol az interjú végén a kíváncsi újságírók feltettek egy kérdést:

- Miért hiszi, hogy van Isten?

A gyáros észrevette a gúnyos felhangot, és diktálni kezdett a titkárnőjének:

- Pályázat: Építész mérnököt keresek, aki megtervez, majd kivitelez egy toronyépületet az általam felvázolt méretekből és minőségben. Alapméret: kör alakú, átmérője 4 méter. Magassága ennek legalább 200-szorosa, azaz 800 méter. (Természetesen bírnia kell a toronynak az elemi erők okozta bármilyen erős kilengést!) A fal vastagsága alaptól a felső szintig maximum 25 cm lehet.

Ebbe bele kell szerelni a víz, gáz, csatorna, felvonó és minden egyéb kiszolgáló rendszer csöveit, vezetékeit. A torony belsejében nem lehet semmi. Kívül-belül teljesen simára, egyenletes felületűre kell készíteni, merevítés, kitémasztás nem lehet rajta. Ennek ellenére a torony tetejére legyen ráépítve egy önállóan működő komplett vegyi üzem, amely tápszerkeket állít elő, emberi fogyasztásra. Siker esetén a honorárium összegét a mérnök szabhatja meg, bármilyen magas összegben.

Elvette a papírt a titkárnőjétől, és aláírva átnyújtotta az újságíróknak.

- Tessék, itt a válaszom. Benne a bizonyíték.

- Nem értjük, hogy mi akar ez lenni.

- Majd később megértik. Egyelőre közöljük a lapjukban feltűnő helyen. Ha akad rá jelentkező, újra találkozunk, és folytatjuk a sajtóértekezletet.

A nagy érdeklődést kiváltó eseményre jó néhány neves építész mérnök, és még a korábbiaknál is több újságíró jött el.

- Talán el is kezdhethetjük, szóljon ironikusan a házigazda. Kérem az első jelentkezőt, tegye meg ajánlatát, ismertesse elképzeléseit. Csak konkrét megoldást, kivitelezhető tervet fogadok el.

Néhány percnyi vita után a szakma legis-

mertebb építész dühösen megjegyezte:

- Rendben van, én már kiestem a versenyből, de szeretném látni azt az embert, aki ezt megtervezi! Ezt egyszerűen lehetetlen megépíteni!

A gyáros megkérdezte:

- Nos, van még jelentkező? Ha nincs, akkor kérem, figyeljenek jól, bemutatom az eredetit.

A titkárnő átnyújtott neki egy hosszú, cső alakú papírtekercset. Kibontotta az egyik végénél, és óvatosan kihúzott belőle egy ép bűzaszálakat, szép, tömör aranykalással. Azután így szólt a jelenlevőkhez:

- Igazuk van uraim, ez a feladat az ember számára valóban lehetetlen! De a Teremtőnk mindenható, csodálatos alkotásokat hozott létre, mint ez is, nézzék csak! Mérjék le, itt vannak hozzá a műszerek. Figyeljenek, kérem, kör alakú a szára, átmérője pontosan 4 mm, magassága ennek éppen 200-szorosa, azaz 800 mm. A falvastagsága mindenütt 0,25 mm. Kívül sima, belül üres, az összes táp- és kiszolgáló csatorna ebben a vékony falban fut, no és ez a csodálatos miniatűr vegyi üzem, a kalász itt a tetején önállóan működik. És tudják hogyan? Napenergiával! Ráadásul a Napot is Isten teremtette. Értik az összefüggéseket? Ez a kis vegyi labor 8-9 féle tápanyagot, vitamint állít elő vízből és a talajból felszívott ásványi anyagokból, napenergiával. Ez alatt szelek és viharok répik, kényükre hajlítgatják, akár a földig. De a bűzaszálakat ezt is kibírják. Nos, uraim az itt látható remekmű és a mi kontárokadásaink közötti különbség egyértelműen bizonyítja a Teremtő létezését, és határtalan, számunkra szinte felfoghatatlan képességeit. Köszönöm hogy eljöttek ide megsejlelni Isten teremtő erejének egyik kézzelfogható bizonyítékát. Ha körülnéztek, ha tükörbe néztek, mindenütt az ő alkotásait látják. Ha pedig teremt, műveket alkot, akkor létezik!

Tóth László Tibor

Krisztus nem bagatell dobokért halt meg!

A keresztény ember számára a bűn a gonoszság titka marad: alapja az Isten nagyságába és az ember nagyságába vetett hit.

**Isten az egész teremtés Ura,
de az embernek megvan az a
félelmetes képessége, hogy
NEMet mondjon Neki.**

Következésképpen a bűn végső soron nem valami elvont aktus, bármilyen gondosan is határoznánk meg. Hanem egy személy (emberi személy) konkrét állapota, aki újból megkísérli a szuverén szabadság megszerzését, és maga akarja eldönteni, mi jó, mi rossz.

**Ennek az állapotnak igaz büntetése:
a szóbanforgó személy két dinamikus
erő összecsapásának eredményeként
lényének mélyén kettéhasad.**

Egyik erő a gyengéd vágyakozás Atyja felé, amelyet maga a teremtés ténye ültetett beléje: a másik az erőszakos lázadás ellene, saját választásából.

Az ilyen mély belső ellentmondás szükségképpen fölemésztí és elpusztítja a bűnöst.

**Orvossága nem lehet más,
mint a belső egység helyreállítása
megbánással.**

**Amikor felülemelkedik a SZERETET,
a bűntől széttépett emberi személyiség
ismét egészé válik.**

Igaz, a bűn folyvást itt ólálkodik körülöttünk. Az embernek megvan az afélelmetes képessége, hogy kinyújtsa a kezét a jó és a rossz eldöntésének hatalma után, és így bűnössé válják.

**De itt van mellettünk egy ezzel
vetekedő, sőt végtelen irgalom
képessége is.**

**Ha egy ember megbánja bűnét,
az Atya Lelkének minden erejével**

**feltámasztja őt halottaiból,
és vég nélküli életet ad neki.**

MI TÖRTÉNT A BŰNNEL?

„Nincs többé bűn” - így vagy hasonlóképpen panaszkodnak ma.

Persze senki sem úgy érti, hogy a régi tettek nem fordulnak elő többé, inkább, hogy **elvesztettük a bűn iránti érzékünket!**

Van igazság ebben a panaszban!

Ha meggyengül a mindenható Istenbe és az ember isteni rendeltetésébe vetett hit, csökkenu bűn iránti érzék is. Egy apró Isten meg egy apró ember között nincs tér kozmikus összeütközésre.

**Hogyan érthetjük meg a bűnt
a hit aktusával?**

A bűn jelentése gyökerében a következő: A kígyó megkísérte Évát: izlelje meg a tiltott gyümölcsöt, hogy ő és férje istenekhez váljanak hasonlónvá, mint a „**jó és rossz tudói**”.

De ez a „tudás” nem egyszerűen azt jelenti, hogy valami halvány értelmi tájékozottság birtokába jutnak. Sokkal többet: a jó és a rossz eldöntésének hatalmát és az ennek megfelelő cselekvés jogát jelenti, mellyel az ember visszautasítja teremtett állapotának elismerését.

**Teremtény esetében a döntés
szuverén jogának igénye
mindenképpen lázadó tett!**

De ebben a lázadásban van valami nagyság. Az ember végtelenbe nyúló vágyát árulja el, és azt a rejtett képességét, hogy a végtelen felé törekedjék. Az eredmény: kozmikus tragédia, az összeütköző személyek nagysága miatt.

**Éppen ezért kellett Istenember
a megváltásunkra!**

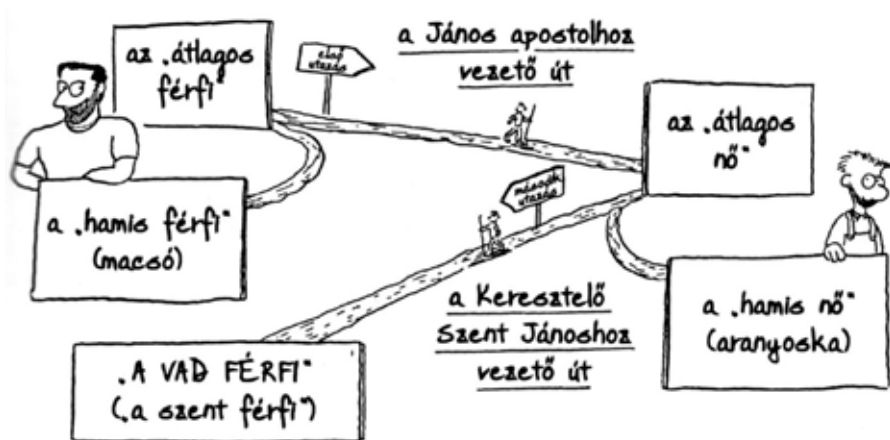
Pilinszkyt egyszer megkérdezték: „Ön keresztény költő?” Így válaszolt: „Nem! Én költő vagyok, AKI keresztény!” Légy férfi, AKI keresztény!

Férfinak nem születünk, férfivá válni kell!

„Amikor még gyermek voltam, úgy beszéltem, mint a gyermek, úgy gondolkodtam, mint a gyermek, úgy ítéltam, mint a gyermek. De amikor férfivá nőttem, elhagytam a gyermek szokásait...” (1 Kor 13, 11)

A két utazás

Először ismerjünk meg egy vázlatrajzot a két utazásról a férfivá válás során, és értelmezzük azt

A bal oldalon fent jelzett kiindulópont az „átlagos férfi”. Ezen azt értjük, ami a társadalom számára „férfiasnak” számít. Ennek többségét öntudatlanul is magunkba építjük mi férfiak. Befolyásol és meghatároz bennünket, de soha nem gondolkodunk el rajta. A legtöbb férfi a férfiaság eme uralkodó sablonja szerint viselkedik. Az utóbbi időben azonban Nyugaton történt valami meglepő: férfiak sokasága lépett egy új útra azért, hogy kitörhessen a sablonból. Ezt az utat nevezhetjük a „nőiséghez vezető útnak”. A romantika kora óta először engedi meg magának sok férfi, hogy végre érzései legyenek, s kimutassa azokat. Ma már lehetséges érző szívűnek lenni. Már nem John Wayne az egyetlen férfiideál. Nem kell állandóan az ő férfiaságát felmutatni. Sok nő olyan férfit kíván magának, aki megérti őt, aki lány és gyenge is tud lenni, akivel beszélni lehet. Nevezzük ezt el a *János apostolhoz vezető útnak*. János apostol férfi voltában annyira biztos, hogy megengedheti magának, hogy fejét Jézus keblére hajtja a tizenkét tanítvány körében, akik mindannyian férfiak. Nem szégyenkezik, nem fél ettől. Ám ez az

első utazás nem minden! Kell lennie egy második stádiumnak: visszafelé, az igazi mély „férfiasság” irányába. A nőiség felé vezető utazásunk után újra útra kell kelnünk, mégpedig a „férfias oldal” mélységei felé. Ezt nevezzük **Keresztelő Szent János útjának**. A Keresztelő útja magányos út. Hogyan ábrázolják? Egyedül a pusztában, a társadalmon kívül. Ha valaki rászorul arra, hogy mindenkinek tetsszen, harmóniában éljen, mindenfelől simogassák, akkor sohasem lesz „Keresztelő Szent János” belőle. Keresztelő nem a társadalom ételeit eszi, hanem sáskán és vadmézen él. Nem a menő divatot követi; ruhája teveszőrből készült. Ő igazi „vadember”, azaz „szentember”!

A férfi életszakaszok

Indiában a férfi életét négy szakaszra osztják. Az első a **tanítványság**¹. Ekkor az ember tanul, másoktól sajátítja el az életet. A második szakasz a **családapáság**². Ekkor az ember megházasodik, gyermeket nevel, megtanulja a feleségét szeretni, s hozzá hűnek lenni. A mi esetünkben rendszerint ezen a ponton véget is ér a dolog. A legtöbben közülünk maradék életüket azzal töltik, hogy otthon üljenek, gyerekeik látogatására várjanak, javítgassák házukat, felújítsák fürdőszobájukat, várják az unokákat, karácsonyi ajándékot vegyenek a családnak. Mindez egyszer csak félelmetesen sivárrá válik: olyan világ ez, ami állandóan önmaga körül kering, nincs többé célja. A gyerekeknek és unokáknak már csak ajándékokat tud venni az ember, mert nincsenek többé világaik, amelyekbe csalogathatná őket.

A harmadik szakasz Indiában a **kereső vagy erdei remete**³ életstádiuma. Miután az ember családot alapított és felnevelte gyermekeit, kiszélesíti világképét, és tekintetét újra nagyobb összefüggések felé irányítja. Pontosan ez az, ami a mi önimádó nyugati világunkból hiányzik. Nálunk a legtöbb ember képtelen arra, hogy átnézzen kertje kerítésén. Ennek következtében hiányzik a jó és a rossz közötti erkölcsi különbség-felismerés képessége is. A jó az, ha nekem van állásom, ha én biztosítva vagyok. A jó politikusok azok, akik biztosítják a gazdasági növekedést. Ez a mi globális tudatosságunk! Semmi más nem érdekel bennünket, mint saját közvetlen jövőnk. Szinte kényszerítő erővel kell ennek megtörténnie, ha a férfiak nem lesznek férfivá, megszállottá, „keresővé és erdei remetévé”, ha képtelenek arra, hogy többet lássanak annál, ami az ő és kicsiny életterük számára a jót jelenti. Arról van szó, hogy megtanuljuk látni azt, ami minden ember, Isten egész népe számára jó. Jézus Isten Országáról prédikál: hatalmas képről, hatalmas családról! **Az a szellemiség, amelyről beszélünk, így szól: van nagyobb világ a te konyhakertednél, templomtornyodnál!**

Az indiaiak számára azonban még ez a harmadik szakasz sem a végcél, csak egy új út kezdete. A végcél abban áll, hogy **öreg bölcsésé** váljon az ember. A negyedik szakaszban bezárul a kör, minden a helyére kerül. A dogmákat, elveket, ideológiákat maga mögött hagyta az ember. A bölcs nem harcol többé. A dolgok mindkét oldalát látja, és elfogadja azokat. A bölcsesség magát az elfogadást jelenti. Csak nagyon kevés szelíd, valóban letisztult hetvenévessele találkozhatunk. Egy valóban bölcs nagyapa elfogadja, hogy háttérben van, és biztonságot sugároz magából – ahelyett, hogy kirekesztettséget és szigorúságot árasztana magából. Mivel a legtöbb apa hiányt szenved az ilyen nagyapákban, ezért életútjuk felén túl saját önmegerősítő játékkuk foglyává válnak. Ezt az ördögi kört meg kell törni. Igazi férfiakká kell válnunk!

Beavatott férfiakká kell válnunk...

A beavatott férfi tudja, hogy ő nem fontos. Ahogy Szent Pál mondja, minden besorolás hamis. Csak „minden és mindenben Krisztus” számít. (Kol 3,11) Még az én kisszerűségemben is...

A férfibeavatásban öt fontos üzenetet kell átadni szavak, próbatétel és a közösség segítségével. A férfivá avatódónak pedig öt üzenetet kell befogadni, magában megérlelni és teljessé tenni. Ez az öt üzenet a következő:

- 1) Az élet nehéz. El kell fogadnod a „kereszteted”, különben egész életedet azzal fogod tölteni, hogy elkerüld.
- 2) Meg fogsz halni. Minden sebződésnek „szent sebbé” kell válni, hogy felkészítsen a végső elengedésre.
- 3) Nem vagy annyira fontos. Rá kell jöjj, hogy ki van jelölve a helyed a világban, amely tiszteletet követel tőled, különben folyton csak támaszt keresel. Az alázat elengedhetetlen.
- 4) Nem te irányítasz. El kell jutnod a határig, ahol erőforrásaidd elfogynak. Így megtanulod, hogy másokra vagy utalva. El kell ismerni a hatalomfosztottságot: Isten az, aki irányít.
- 5) Az életed nem rólad szól. Te csak egy darabkája vagy a hatalmas valaminek vagy Valakinek. A feladatod az, hogy figyelj, engedelmeskedj és szeress. Ne számítgass.

A katolikus férfi hét fogadalma

1. Fogadom, hogy úgy keresem Jézust, mint vezetőmet, mint életem mintaképét és célját. Az Úr nélkül arra vagyok kárthatatva, hogy magányos legyek. (Kol 1,24)
2. Fogadom, hogy egyesülésre törekszem az örök élő Krisztussal, aki rejtve vagy feltárlakozva ott van minden emberben, minden teremtett dologban, aki sebzett, megtagadott és távol esik korlátolt világszemléletemtől. (Zsid 13,2)
3. Fogadom, hogy élő és szoros kapcsolatot ápolok választott férfiakkal, a csoport az egyház misztériumának alapköve lesz. (Mt 18,20)
4. Fogadom, hogy életformává teszem a lelki fegyelmhezetséget, az evangélium erkölcsét magán- és szakmai életemben, a közösség igényeit kielégítő önkéntes szolgálatként. (Mt 6)
5. Fogadom, hogy támogatom egyházközségem küldetését, hogy családomat nyilvános imában egyesítem egyházközségemmel, és a szeretet és igazságosság mintájául szolgálom minden egyházközségi erőfeszítésben. (1 Kor 1, 10-13)
6. Fogadom, hogy személyes felelősséget vállalok cselekedeteimért, elkötelezettségemben számonkérhető leszek, elsősorban férjként, apaként, gyermekként, testvérként – aktívan a családi egyházban. (Ef 5,21-33)
7. Fogadom, hogy őszintén katolikus emberré válok, azáltal, hogy megtartom az egységet Róma Püspökével és az Egyetemes Egyházzal, azáltal, hogy hetente részesedem az Eukarisztiában és azok segítése által, akik ténylegesen szenvednek világszerte. (Jn 13,1-20)

(Richard Rohr írásai alapján összeállította Binszki József)

Betegek szentsége

"Beteg valaki köztetek? Hívassa az Egyház papjait. Imádkozzanak fölötte, s kenjék meg olajjal az Úr nevében! A hitből fakadó imádság megszabadítja a beteget, az Úr megkönnyebbíti őt, ha pedig bűnben van, bocsánatot nyer." (Jak 5,13)

Ez a szentírási idézet Jakab leveléből egyértelműen megtanít bennünket a betegek szentségének jelentőségére.

A betegség és a szenvedés embersorsunk kikerülhetetlen velejárói, életünk legsúlyosabb megpróbáltatásai. Még akkor is, ha jó egészségnek örvendünk, megvan a lehetőségünk arra, hogy megbetegedjünk, mert mindnyájan magunkban hordjuk valamilyen közeli vagy távoli betegség csíráját vagy veszélyét. A szenvedések elől senki sem futhat el, a betegség soha nem kér bebocsátást: leggyakrabban váratlanul és felkészületlenül ér bennünket.

Amikor az ember élete veszélybe kerül fontos, hogy a szenvedő keresztény testi-lelki enyhülést nyerjen Istentől. A betegek szentségének célja az egész ember gyógyítása, talpra állítása. Persze, ez nem jelenti azt, hogy úgy hat, mint a testi orvosság és azt sem, hogy csodás, azonnal észlelhető hatása van. A betegek kenetének szentségi hatásáról van szó, mely megadja az erőt, hogy egy súlyos betegség kísértéseit leküzdjük, de erősíti bennünk a gyógyulás reményét is. Ez a kegyelmi megerősítés talpra állítja a hívő embert, ami akár a testi egészség visszaállításában is jelentkezhet. Ha a beteg meggyógyul, ez a gyógyulás jele lesz annak a gyógyulásnak és talpra állításnak, amiben része lesz majd halála után a feltámadásban.

A papok nem saját hatalmukból, hanem küldetésükkel járó hivataluk erejénél fogva képesek vigaszt és enyhülést nyújtani a betegeknek. A pap személyében maga

Krisztus látogat el a bajbajutott emberhez, hogy a keresztény ember szenvedését a saját maga szenvedéséhez kapcsolja. Napjainkban - sajnos - többnyire nem vesszük elég komolyan ezt a szentséget. Ennek az az oka, hogy túlzottan hozzákötik az emberi élet utolsó óráihoz. Pedig a szentséget nem azért alapította Krisztus, hogy a keresztény halált valamiféle jámbor halállá változtassa át, hanem azért, hogy minden emberi szenvedést megszenteljen és általa értelmet adjon neki. Szükséges tehát, hogy akinek élete veszélybe kerül, éljen a szentségben kapott kegyelmekkel. Lehet, hogy épp ennek a szentségnek az erejében lesz képes a teljes gyógyulásra, de - ha Isten másként akarja - ez a szentség segítheti hozzá sorsának elfogadására és az örök életbe való nyugodt átköltözéshez.

A hozzátartozók, családtagok felelőssége igen nagy. Sokszor beteg hozzátartozóink örülnének a szentségnek, de már nem képesek azt a maguk erejéből kérni. Beteghez papot hívni nem valamiféle lemondás a beteg életéről, hanem a lehető legnagyobb ajándék, amit a veszély idején adhatunk. Ne halogassuk a hívást! Nincs annál rosszabb - a hozzátartozók számára és a pap számára sem -, amikor a pap már nem ér oda. Plébániánk nagysága miatt különösen is fontos, hogy időben értesítést kapjanak a lelkipásztorok, ha valaki rászorul a szentségre. Ez a rászorultság már akkor fennáll, amikor a beteg járóképtelen, nem képes a maga erejéből elmenni a templomba. De ugyancsak veszélyes életkor a 60. életév betöltése utáni időszak. Keresztény életünkhöz a 60. életév betöltése után hozzátartozik a betegek szentségének évente egyszer való felvétele, illetőleg az előtti is, ha valaki komoly betegségben szenved. Szeretettel arra kérünk tehát mindenkit,

hogy jelezze, ha környezetében katolikus betegről, szenvedőről van tudomása.

A betegek kenetét az az ember veheti fel, aki súlyos betegségben szenved vagy komoly műtéten esett át! Ezt a szentséget ugyanazon betegségben abban az esetben lehet többször felvenni, ha a beteg állapota súlyosbodik.

A beteghez időben papot kell hívni, hogy teljes tudatával vehessen részt a szentség kiszolgáltatásában. A pap, ha teheti, magával viszi az Oltáriszentséget is, hogy szentáldozásban is részesíthesse a beteget. Személyes beteglátogatáson kívül általában minden plébánián egy évben egyszer szokás egy szentmisét tartani a betegeknek, melyben a szükségét érző hívő a betegek kenetében részesülhet.

A szentséget csak felszentelt pap szolgáltathatja ki életben levő embernek.

A betegek kenetének kiszolgáltatása templomban, otthon vagy kórház-

ban történik.

Fontosnak látjuk külön hangsúlyozni, hogy a betegek szentsége nem utolsó kenet, nem csupán a haldoklók megerősítésére szolgál: az élők szentsége, az élni akarás szentsége, mely a többi szentséghez hasonlóan a földi zárandokútját járó ember életét, életkedvét erősíti. A kenetet hozó pap pedig nem a halál angyala, hanem Jézusnak, a Betegek Orvosának képviselője, aki a Szentlélek

kegyelmét közli, hogy a kegyelem szabaddá tegye a beteget bűneitől, üdvözítse és erősítse meg jószágon.

Március 7-én Borotán a Szent Lukács templomban a vasárnapi szentmise keretében Binszki József plébános szolgáltatta ki a betegek szentségét, azoknak, akik el tudtak menni erre az alkalomra. A szentmise végén az egyházközség megvendégelte az idős, beteg testvéreket. Hálásan köszönjük a segítők áldozatos munkáját, tevékenységét, hogy ez megvalósulhatott.

-ik -or

„Fontos, hogy reményt tudjunk adni..”

Városunk, Jánoshalma egyik, sokak által ismert polgárával, Bányai Gáborral, térségünk országgyűlési képviselőjével, Bács-Kiskun Megye Közgyűlésének elnökével beszélgettem otthonában. A népes családnak éppen akkor nem minden tagja volt odahaza, mégis érződött, hogy a ház sok boldog családi pillanat őrzője, kedves, meleg otthon. Édesanyjuk, Krisztina várja a gyerekeket haza, akik közül kettő, Eszter és Aron már középiskolás, Kriszti és az ifjabb Gábor pedig a jánoshalmi Szent Anna Katolikus Általános iskola tanulói. A családot sokan ismerik és kedvelik városunkban, így most nem róluk, hanem inkább a múltjáról, szokásairól, személyes élményeiről kérdezgettem a képviselő urat.

– Anyai ágról az egész családom, felmenőim ide valósiak, Édesanyámat ezért bizonyára sokan ismerik. A volt Petőfi tsz-ben (most Agroprodukt Kft.) dolgozott és dolgozik ma is. Az ő szülei az újra települő Jankovác őslakosainak leszármazottai, így tisztelettel és büszkén mondhatom, hogy „tősgyökeres” jánoshalmi vagyok. Drága emlékü Édesapám gödöllői volt. Az ő felmenői azonban – különös örömmel tölt el, hogy- erdélyiek: családja apai ága Székelyudvarhely melől Székelydájáról, székely református ősoktól, anyai ága pedig a csallóközi Aranyosról származik.

– Hol járt iskolába, mit tanult?

– Az általános iskola elvégzése után középiskolába Kiskörösön jártam, ahol a Petőfi Sándor Gimnázium és Kertészeti Szakközépiskola diákja voltam 1983 és 1987 között. Érettségi után Kecskeméten tanultam, ahol 1991-ben szere-

tem kertészmérnöki diplomát. Az „iskolapadba” 2001-2003 között ültem vissza, mert az egykori iskolámban elvégeztem még a növényvédelmi és tápanyag gazdálkodási szakmérnöki szakot is. Bár most politikusként nem igazán ebben dolgozom, mégis örülök annak, hogy olyasmint tanulhattam, amit nagyon szerettem és szeretek most is. Az almáskertünkben időnként gyakorolhatom még ezt a szép hivatást, és azt hiszem a napi munkám során is - például az agrárpolitikai összefüggések megértésében - sokszor segítségemre van, amit tanultam.

– Milyen csinytevésekre emlékszik diák éveiből?

– Nem igazán voltam nagy „csinytevő”, de azért mint mindenki, én is őrzök egy-két vidám emléket. Például azt, amikor tánciskola után életemben először kipróbáltam a cigizést! Hát jó lecke volt, hisz azóta sem dohányzom! Mai fejjel már tudom, hogy Édesapám azonnal megérezte rajtam a füstöt, de nem szólt, megvárta míg bevallom... így is lett.

– Feleségével mióta ismerik egymást?

– Krisztával a főiskolán ismerkedtünk meg 1988-ban, ő is Kecskemétre járt. 1992-ben vettem feleségül. Azóta igyekszik elviselni a rigolyáimat.

– Rigolyás?

– Ő biztos ezt mondaná! ☺

– És ez miben nyilvánul meg?

– Bár nem mindig vagyok otthon pedáns, de amit csinálók, azt teljes gőzzel csinálom, legyen akár főzés, akár más házimunka, akár sport vagy bármi. Amiért rigolyásnak neveznek néha, hogy ezt várom a többiekől is. És ezt néha nehéz elvi-

selni. ☺ De hát azt hiszem, ilyen apró-cseprő „rigolyái” mindenkinek vannak otthon. A munkában ezt nem engedhetjük meg magunknak, így általában hazavisszük ezeket, aminek a család nem örül. De éppen a családtagok azok, akik képesek ezt egymásnak kölcsönösen, szeretettel elviselni.

– *Említette, a konyhát. Főzni is szokott?*

– Nagyon ritkán, bár nagyon szeretek, szeretnék. Egy igazi, jó főzésnek nincs időm nekiállni. De beleszólni nagyon tudok ám! Ez az, amit a háziasszony feleségek nagyon nem szeretnek!

– *Milyen ételeket szeret?*

– A magyaros ételeket szeretem leginkább. Szívesen kipróbálom más nemzetek fogásait is, de például csigát, egy-két idegen tengeri herkentyűt nem szívesen ennék... Nagy rajongója vagyok azonban az igazi jó bajai halászlének! Nagy kedvencem!

– *Ha választani lehet, milyen ruhában járna szívesebben?*

– Az öltöny számomra munkaruha, nem tehetem, hogy elhagyom. De azért ha őszinte leszek, sokkal jobban szeretek „lazábban” öltözködni, farmerben, ingujjban járni. Azt hiszem, ezzel sokan vagyunk így. De az ünnepek alkalmával mindig szép ruhát öltünk. Az ünnepeknek meg kell adni a módját, hogy ne váljanak hétköznapivá. Ezt a régi öregek olyan méltóságáteljesen betartották, amikor vasárnapra, ünnepnapra felvették a tiszta ruhát. Manapság már sokkal több ruhánk van, de vajon megadjuk-e még az ünnepeink módját?

– *Melyik a legkedvesebb ünnepe?*

– Mint a legtöbb ember, én is a Karácsonyt szeretem a legjobban. A legkedvesebb benne számomra – túl a szereteten, meghittsége – az, hogy magában hordozza a „reményt”, ami a kisdéd Jézussal megszületett erre a világra. Ezt nagyon fontosnak érzem és hiszem az életünkben. A lelki békénk alapját az adja, ha a mai világ minden nehézsége, kilátástalansága ellenére tudunk reménykedni. A remény azt jelenti, hogy nem zárult be előttünk minden ajtó, nem vészett el minden és nem aludt még ki minden fény. Munkám során nagyon sok emberrel talál-

kozom, nagyon sokan tisztelnek meg azzal a bizalommal, hogy gondjukkal, bajukkal megkeresnek engem. Minden nap érzem, mennyire fontos, hogy reményt tudjunk adni embertársainknak. Hogy meg tudjuk mutatni, hogy ha nem is oldódnak meg a gondok varázsűtésre, mégis van út, amerre el lehet indulni, van lehetőség, amit meg lehet még próbálni.

Ha keresztény emberként gondolok az ünnepekre, akkor a húsvétot is mindenképpen kiemelném. Különösen, hogy most ennek aktualitása van. Ez is a remény ünnepe! Hogy életünk nem ér véget a halállal, hogy ahogyan Krisztus feltámadt, úgy a mi életünk sem múlik el nyomtalanul. A feltámadás - emberi ésszel igazán talán felfoghatatlan - csodája az, ami égre tudja emelni a sokszor depresszióba hajló fejet, és fel tudja emelni a gondoktól térdre roskadó embert. A keresztény embernek reménye van, ezért szemléli másként a világot, a gondokat, az életet. A feltámadásba vetett örvendő remény által élhetünk teljes életet.

– *Mi az, amire a legbüszkébb eddigi pályafutása során?*

– Boldog és hálás vagyok, hogy sok mindenre gondolhatok büszkén.

Ahogy fentebb már említettem, büszke vagyok a felmenőimre, származásomra, és büszke vagyok a tanult szakmámra is. Jó érzéssel tölt el, hogy ahol eddig dolgoztam, úgy érezhettem, hogy szerettek, megbecsültek és marasztaltak volna, amikor új munkahelyre készültem. Szerettem dolgozni a a mai Városgazda Kft-nél, és büszke vagyok, hogy az ott töltött évek alatt sikerült azt „rendbe tennünk”, a hatalmas veszteséggel átvett céget nyereséggel adhattam át 2006-ban.

Szeretettel gondolok vissza azokra az évekre, amikor nevelőtanárként dolgoztam, csak úgy mint a bajai évekre, amiket a Felső-Bácskai Önkormányzatok Szövetségénél töltöttem. Akkoriban ismertem meg ezt a térséget igazán, láttam a nehézségeit, problémáit, megismertem az itt élő embereket, és itt tanultam meg pályázatokat írni és megnyerni is. Mindez a mai munkáimban – mind országgyűlési képviselőként, mind megyei elnökként – óriási segítség-

gemre van. Töreksem arra, és büszke leszek, ha sikerül, hogy olyan elnök, képviselő legyen, aki valóban ismeri a térséget, amit képvisel, aki szereti és tenni akar, tenni tud érte, mert ez a valódi otthona.

Nagyon nehéz ma ellenzéki képviselőnek lenni. Főleg akkor, ha az ember tenni vágyik az általa képviseltékért. Hazánk nagyon nehéz időket él, a válság nem csak gazdasági, hanem erkölcsi is. Próbáltam minden kis pályázati lehetőséget megragadni, illetve felhívni arra a településeket figyelmeztetni azért, mert látom, hogy ma csak kis lépésekkel haladhatunk előre. Nagyon nehéz egy „leghátrányosabb helyzetű” kistérségben „csodát tenni”. Sokszor ördögi körnek tűnik a problémák sora, amiből szinte lehetetlen kitörni. Mégis hiszek abban, hogy fel kell venni minden morzszánci lehetőséget is, meg kell próbálni minden pályázatot. Nem varázsütésre, hanem apró, de végtelenül kitartó, reménytől vezérelt lépésekkel tudjuk csak szűkebb hazánkat – de talán az egész országot is – felemelni. Nem könnyű munka, de hiszek benne és szívesen veszek benne részt.

Büszke vagyok a megyei munkámra is. Megyei szinten kicsit nagyobb, látványosabb projekteket tudunk elérni. Ezek a beruházások azonban, (például a megyei kórház bővítése vagy a közutak felújítása), az egész megye lakosságát hivatottak szolgálni!

Nem lehetek rá büszke, mert nem az én dicsőségem, de hálás vagyok Istennek, hogy –bár sajnos manapság ez nem igazán „divat” - felmerem vállalni a kereszténységemet a munkámban, a mindennapi életemben. Remélem, hogy méltón és nem hozok az egyházamra szégyent ezután sem.

És ha még egy mondatot mondhatok a büszkeségről, akkor azt mondom, amit minden ember elsőként említ, így számomra is a legfontosabb: büszke vagyok a családomra, a gyerekeimre! Minden nap hálát adok értük.

– *Mit szeret csinálni szabad idejében?*

– Négy év óta sajnos nem mondhatom, hogy volt igazi szabadidőm. Ha lenne, azt mind a családomra fordítanám, kirándulnék, sportolnék, egyszerűen pihennék, amire nagy szükség-

gem lenne. De szívesen utaznék is. A legkedvesebb úti cél nekem Erdély. Tudom, hogy ezt a tájat minden jó érzésű magyar szereti, én azáltal, hogy gyökereim vannak ott, magaménak is érzem egy kicsit. Szívet melengető, és itteni magyaroknak sokszor kicsit megszegényítő, hogy ők ott, messze, minden nehézség ellenére őrzik nyelvünket, kultúránkat. Ott nem csak kipiheni magát az ember a mindennapi forgatagból, hanem lelkében és magyarságában megújul, új lendületet kap. Ez az igazi feltöltődés, ha a lélek is pihen, megújul!

– *Melyik korszakban élne a legszívesebben?*

– Az ember, főleg gyerekként elábrándozik arról, hogy milyen is lehetett más korokban élni. Én is elképzeltam az ókori görögök és Róma dicsőséges korát, vagy Attilát, a hunok királyát. Elképzeltam milyen lehetett bejönni Árpáddal a Vereckei hágón, és először meglátni ezt a csodálatos földet. De „ott voltam” a Nándorfehérvári diadalban, vagy az 1848-as forradalom fiataljai között. Nagyon szerettem és szeretem ma is a történelmet, főleg hazánk történelmét. Szinte minden korszakot elképzeltam, „megfilmesítettem” magamban. De sok-sok olyan korszak is volt, ami tele volt szenvedéssel – ne is menjünk régebbre-, például a 20. század, ami szüleink, nagyszüleink életét tépázta.

De ha most választanom kéne, hogy mely korban is élnék, gondolkodás nélkül azt mondanám, hogy én MA szeretnék élni. Az életünk ajándék, akkor, és úgy, ahogyan van. Kár, hogy nem ismerjük fel minden nap csodáját, csak átrohanunk rajta. Pedig akik a régi korokban éltek, ugyanúgy megélték a hétköznapokat is, amik a történelem szemüvegén át összegződnek dicsőséges korszakká vagy kevésbé dicsőségessé.

A MÁ-t mi alakítjuk, akik benne élünk. Vajon, ha megkérdeznénk sok-sok év múlva egy embert, úgy, ahogy most engem, hogy „mely korban szeretne élni”, vajon választaná-e a miénket? Elgondolkodtató. A MÁ-t mi alakítjuk. Vajon felelősen, jól tesszük-e?

– Köszönöm a beszélgetést. Áldott békés húsvétot kívánok magam és az olvasóink nevében is.

Bázsik Sándor

Az első szentgyónás

Plébániánkon az első szentáldozást általában az általános iskola 3. osztályának végén, májusban szoktuk kiszorgáltatni. Ehhez két év folyamatos hitoktatás és a vasárnapi szentmiseken való rendszeres részvétel szükséges (ez utóbbi akkor ideális, ha a szülőkkel együtt történik).

Az elsőáldozást megelőzi az első szentgyónás. Az idei évben először tette meg ezt ünnepélyes formában 23 kisdíák, március 21-én.

Fontos, hogy a gyerekeket a szülők és a család - jó példával és támogatással - folytonosan segítse a készületben és a keresztyén életben való növekedésben.

Iskolás korúak keresztelése

Jánoshalmán március 14-én Binszki József plébános szentmise keretében 7 iskolás korú gyermek részére szolgáltatta ki a keresztség szentségét.

Túrmezei Erzsébet

Húsvét után

HÚSVÉT ELŐTT... nehéz, szomorú léptek.
 Húsvét előtt... zokogó, bús miértek.
 Húsvét előtt... ajtók, kemények, zártak.
 Húsvét előtt... arcok, fakóra váltak.
 Húsvét előtt... szívek, üres-szegények.
 Húsvét előtt... kihamvadott remények.
 Húsvét előtt... egy nagy „Minden hiába!”
 Bús eltemetkezés AZ éjszakába.

De húsvét lett! Feltámadott a Mester!
 HÚSVÉT UTÁN... el a gyással, könnyekkel!
 Húsvét után... futni a hírrel frissen!
 Húsvét után... már nem kérdezni mit sem!
 Húsvét után... új cél és új sietség!
 Jézus él! Nincs út, mely messze esnék!
 Húsvét után... erő, diadal, élet!

Csak azokért sírjunk húsvéti könnyet,
 Akik még mindig húsvét előtt élnek.

Ismét Kovásznán

A Kovásznai Boldog Apor Vilmos Gyermekvédelmi Intézményben töltött három hónap alatt maradandó barátság és jó kapcsolat alakult ki az ott lakókkal. Március 16-án szüleimmel együtt adományokkal tértünk vissza, hogy segítsük a Dévai Szent Ferenc Alapítvány által fenntartott gyermekotthont. Az otthon lakói nevében köszönjük a jó szándékú jánoshalmi emberek adományaikat, akik felajánlásaikkal örömet szereztek a gyerekeknek.

Csizovszki Dóra

Szent Anna Iskola hírei

Február 4-én a városi mesemondóversenyen iskolánk tanulói szép eredményeket ért el. Berta Virág 2. osztályos tanuló második, Dudás Andrea 4. osztályos tanuló harmadik helyezést tudhatnak magukénak.

Február 13-án hagyományainkhoz híven kellemes, táncos estét szerveztünk iskolánk támogatóinak, a szülőknek, meghívott vendégeinknek. Pedagógusaink vidám műsorról, a Kékingesek pedig a hajnalig tartó vigalomról gondoskodtak.

Február 17-én intézményünk gyermekei bűnbánati liturgiai keretében hamvazáson vettek részt.

Az előző évekhez hasonlóan idén is megmutattuk diákjaink sokoldalúságát, hiszen óriási odaadással és lelkesedéssel készültek színvonalas produkcióik előadására.

Robi bácsi vezetésével február 26-án ismét útnak indultak korcsolyásaink.

Tantestületünk férfi tagjai nőnap alkalmából kedves műsorról és virággal köszöntötték a hölgyeket.

Gábor bácsi és furulyásai az idősek otthonába látogattak nőnapot köszönteni.

Március 15-ét alsósaink szentmisével,

felsőseink a városi műsor megtekintésével ünnepelték.

Március 12-én 4. és 7. osztályos tanulóink aktív részesei voltak a keresztútnak.

A TÁMOP3.1.4 pályázat keretében folyamatos továbbképzésen vesznek részt pedagógusaink.

A TÁRKI közvéleménykutatását segítve, tantestületünk vállalta, hogy két héten keresztül lebontott tevékenységüket.

Iskolai asztalitenisz-bajnokságunk végéhez ért. Az alsó tagozatos lányok között Czeller Ágnes 4. osztályos, a fiúk között pedig Csima Dániel 4. osztályos diák első helyezést ért el.

A Wesselényi Sportpályázaton iskolánk 65000 forintot, a Megyei Közgylűs Sportpályázatán 70000 forintot nyert. Az EON pályázat keretében 15000 forint értékű sporteszközcsomagot nyertünk.

Március 11-én a városi könyvtárban megrendezett Szücs József területi szavalóversenyen Miskolczi Zsolt 2. helyezést ért el.

A keceli Arany János Általános Iskola 50 éves évfordulója alkalmából területi tanulmányi versenyt hirdetett. A színvonalas versenyt iskolánkból Horváth Marcell, Farkas Gréta, Balogh Kata, Kis-Pető Apor, Gyetvai Ákos, Kabai Stefánia, Jacsó Anna, Bárkányi Richárd, Farkas Zsanett, Fenyvesi Evelin, Csósz Tamás és Jacsó Ibolya képviselte.

Gergely-járás a Katolikus Óvodában

Március 12-én, Gergely napján a hagyományok szerint, iskolába hívogatták nagycsoportosainkat a Hunyadi János Ált-

lános Iskola 4. osztályos tanulói. Ebben az évben is felkötöttük a zászló tartóra a gyermekek nevét tartalmazó szalagot.

Március 15-re emlékezünk

Az 1848-49-es forradalom és szabadságharcra emlékezve óvodánkban ebben az évben is megismertek gyermekeink nemzeti jelképeinkkel. Már óvodáskorban is fontosnak tartjuk a hazaszeretetre nevelést, a nemzeti identitás tudat erősítését, hogy ezzel is megalapozzuk az iskolás korban elvárható személyiségi jegyek kialakulását.

Apák köszöntése

Az édesapák védősztentjének, Szent Józsefnek ünnepéhez kötődik óvodánkban az apák köszöntése. Az ünnepek meghatóva fogadták a gyermekek kedves műsorát, amelyben apákról, nagypapákról szólt a vers és az ének.

Kedves gyerekek!

Ez a két oldal teljesen a tiétek, mely egyben tanulságos, és szórakoztató!

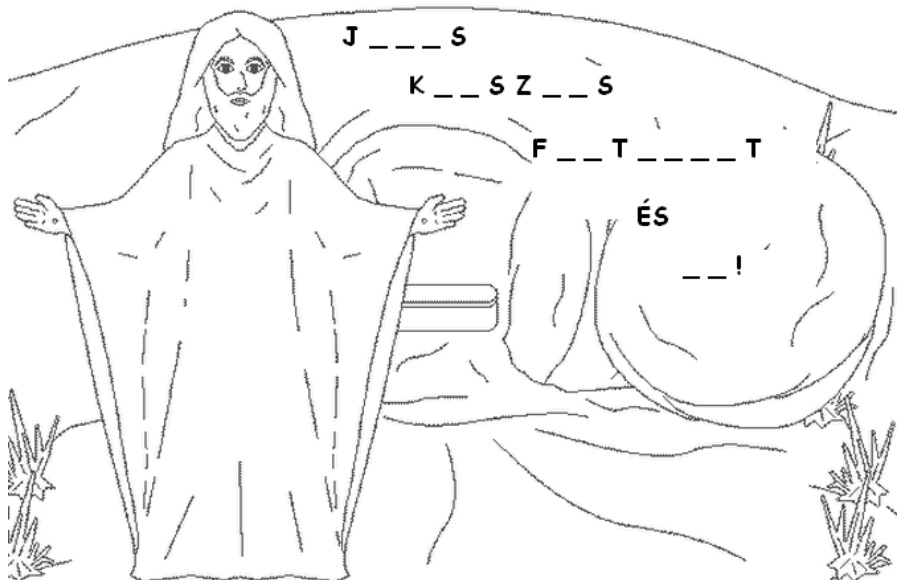
I./ Húsvétkor csodálatos dolog történt! Válaszd ki és írd a megfelelő helyre a szavakat, hogy megtudd, mi is történt! Segítséget a Lukács evangéliuma 24. rész 1-8. versében találsz, de előbb próbáld meg egyedül!

Úr Jézus / sírhoz / kő / jelent meg / illatszereket / halottak / élő / feltámadt / Emberfiának / harmadnap / hajnalban

„A hét első napján kora _____ kimentek a _____, s magukkal vitték az előkészített _____ is. Úgy találták, hogy a _____ el volt a sírtól hengerítve. Bementek, de az _____ testét nem találták. Még fel sem ocsúdtak meglepetésükből, már két férfi _____ mellettük, ragyogó ruhában. Ijedtükben a földre szegeződött a tekintetük. De azok így szóltak hozzájuk: „Miért keresitek az _____ a _____ között? Nincs itt, _____. Emlékeztek vissza, mit mondott nektek, amikor még Galileában járt: Az _____ - mondta - a bűnösök kezébe kell kerülnie, fölfeszítik, de _____ feltámad. Erre eszükbe jutottak e szavai.”

II./ Színezd ki a képet! Találd meg, hol hiányoznak a következő betűk:

RI / ÉL / EL / ÉZU / TU / ÁMAD

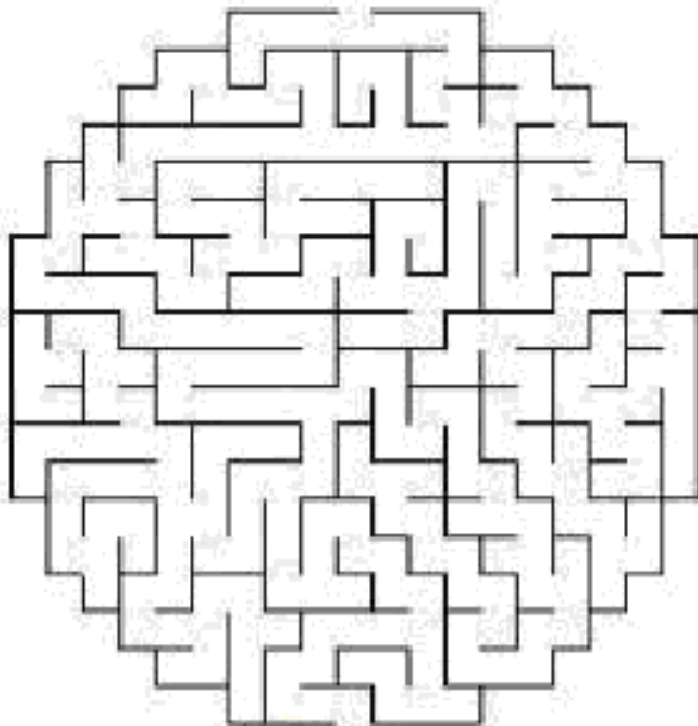
III./ Keresd meg a következő szavakat, és karikázd be őket:

kereszt, sír, harmadnap, fel-támadás, élet, Isten, Bárány, Megváltó

W	S	D	F	C	V	F	B	N	M
M	D	V	K	E	R	E	S	Z	T
B	X	Y	R	T	Z	L	P	I	M
P	J	H	É	L	E	T	N	S	B
L	K	M	E	G	V	Á	L	T	Ó
Q	W	R	B	M	T	M	P	E	F
A	J	M	Á	Z	R	A	L	N	B
S	H	A	R	M	A	D	N	A	P
L	V	C	Á	R	T	Á	N	M	L
P	R	D	N	F	D	S	Í	R	P
O	T	Z	Y	K	L	M	N	B	Z

IV./ Keresd meg a kivezető utat!

START

CÉL

Hatalomtudásról és bölcsességről

A KÉSZ v e n d é g e volt március 24-én Czákó Gábor író, publicista. Előadásának címe: Hatalomtudásról és bölcsességről. Kifejtette, hogy a felelősségünk különösen nagy a mai pénzközpontú, antikrisztusi korban, amikor felbomlóban vannak az emberi közösségek, milliárdok éheznek, állat- és növényfajok pusztulnak ki, amikor nyakunkon a világgazdasági válság... A mai ember nem a régiek bölcsesség-tudásával él, nem valódi tudással, hanem az ún. hatalom-tudással. A hit és a tudomány közti ellentét azóta kibékíthetetlen, amióta a bölcsességtől elszakított tudás a hatalommal azonosítja magát. A bölcs, a művelt ember a szívével gondolkodik, s csak annyit vesz el a természettől, amennyire feltétlenül szüksége van, nem pedig, amennyit csak bír. Elgondolkod-

hatunk például azon, hogy az öskultúrák már agyműtéseket végeztek, piramisokat, csatornahálózatot építettek. Vajon milyen módszerekkel? Arra törekedtek, hogy épületük megfeleljen a világmindenség rendjének. Ilyen érzés sosem fog el bennünket egy panelház, vagy egy újjazdag villa látán. Szót ejtett egy új és rendkívül veszélyes irányzatról, a gender külön ideológiáról. Célja a hagyományos nemi identitás (nő, férfi) meghaladása, és egy új ember megalkotása, akinek szabadságában áll szexuális azonosságát megválasztani és kiélni - biológiai nemétől függetlenül. A „gender mainstreaming”-nek való ellenszegülés diszkriminációnak minősül, és ezért diszkriminációellenes törvények segítségével büntetőjogilag üldözhető.

Nagybőjt idején különösen aktuális, hogy magunkba nézve megtanuljuk és gyakoroljuk a bölcsesség-tudást. A tanulás útját szilárd hit és imádságos élet kell, hogy betöltsen.

Az előadás végén sokan v á s á r o l t a k Czákó Gábor könyveiből, melyeket örömmel dedikált a méltán népszerű író.

Csizovszki László

JÁNOSHALMI HARANGOK

A Szent Anna Egyházközség
hitéleti kiadványa

Internetes elérhetőségünk:
szentanna.org

A Szerkesztő bizottság címe:
Jánoshalma, Béke tér 11.

email: jharangok@gmail.com
stanna@anct.hu

Kiadja:
A Szent Anna Egyházközség
Plébánia Hivatala

Felelős kiadó:
Binszki József

Felelős szerkesztő:
Blázsik Sándor

Szedés-tördelés: ZSIKOR Bt.

Nyomda:
Kópia Kft. Kiskunhalas

Megjelenik: két havonta

Adó 1 % -

A Magyar Katolikus Egyház technikai száma: 0011

A jánoshalmi Szent Anna Katolikus Általános Iskoláért
Alapítvány kuratóriuma
18341797-1-03
adószámra szívesen fogadja jövedelemadójuk 1 %-át!

Kérjük, támogassa adója 1 %-ával a
„Jánoshalmi Kis Szent Teréz Óvodáért” Alapítványt!
Adószám: **19550314-1-03**
Köszönettel az alapítvány kuratóriuma